

† Bidt voor de zielerust van
Heer ARTHUR-JOSEPH SOETE

echtgenoot van **Mevrouw Maria-Augusta SAEYTIJDT**

geboren te Heule de 25 augustus 1885 en godvruchtig overleden te Kortrijk de 12 april 1966, gesterkt door de troostmiddelen van onze Moeder de H. Kerk.

Hij was lid van alle godvruchtige genootschappen.

Het is met een gevoel van dankbaarheid dat wij afscheid nemen van vader, die gans zijn leven groot is geweest in zijn eenvoud en kristelijke overtuiging. Graag zouden wij in ons leven die rustige zelfzekerheid bewaren die ons vader, zelfs in de laatste ogenblikken van zijn leven, ons als getuigenis medegaf: « Om mij moet gij niet bekommerd zijn, ik ben gereed ». Heel onverwachts kwam de Heer hem roepen, maar niet onvoorbereid: gans zijn leven stond er borg voor. Samen met ons moeder treuren wij om zijn heengaan; doch tevens danken wij de Heer dat wij zo een goede vader zoveel jaren in ons midden hebben mogen behouden. In geloof zijn wij er zeker van, dat hij voor eeuwig bij God is.

Alles in het leven lijkt zo eenvoudig voor een mens die gelooft. Zo een man was ons vader.

Ontloken aan de stoere stam der Soete's, was hij van huis uit inkristelijk en zonder uiterlijk vertoon. Met een vanzelfsprekendheid die hem eigen was, wist hij wat hij wilde. Zijn liefde tot God kreeg concrete gestalte in zijn veelvuldige deelname aan de viering van de eucharistie en aan andere godsdienstige plechtigheden, in zijn jarenlange dienst als Suisse in zijn parochiekerk. Het is amper een week geleden dat wij nog vaders rijzige gestalte aanwezig zagen in de Paasviering van de ouden van dagen. Zijn Gods dienst was geen uiterlijke parade maar diepgemeende beleving. Met een groot hart stond hij open en begripPEND voor allen waarmee hij samen leefde. Als voorbeeldige huisvader was hij steeds liefdevol en onwankelbaar trouw aan zijn geliefde vrouw. Hij had de moed de vreugden én de zorgen van een groot gezin op zich te nemen. Kinderen opvoeden is ze

ook gereed maken voor het leven. Daarvan was hij zich heel bewust en daarom wilde hij dat allen een « stiel » kenden. Maar nu nog begrijpen wij niet hoe hij het samen met moeder voor mekaar kreeg om zijn zoon, die priester wilde worden, te laten voortstuderen. We beseffen heel goed wat een berg offers en inspanningen dit gevergd heeft. En alwie ons vader in zijn jongere jaren gekend heeft, zal met ons getuigen dat hij steeds een bekwame en een stipte « voorman » is geweest in het vlasbedrijf. Meer dan vijf en vijftig jaar stond hij aan het vlas, winter en zomer. En rusteloos als hij was, kon hij die werkdrijf nog niet van zich afschudden op zijn een en tachtigste jaar: steeds was hij bezig en doende. Zo een vader kunnen we niet licht vergeten.

Dierbare echtgenote, samen waren we gelukkig en zo op mekaar aangewezen, in ons kleine huis, waar wij tientallen jaren alles samen hebben gedeeld: wel en wee, vreugde en verdriet. Nu komt plots dit tijdelijk afscheid. Pijnlijk is het, maar we geloven toch in het eeuwig leven. Heb dank voor uw liefde en genegenheid. De Heer zegene U overvloedig en belone U voor alles. God en onze kinderen geven troost. En in gebed blijven we met elkaar verenigd.

Dierbare kinderen, uw liefde was mijn grootste schat, uw zorgen om mij mijn schoonste beloning. Ik was gelukkig in uw midden en fier, omdat ik over niemand moest blozen. Blijft allen eensgezind onder elkaar en weest voor moeder wat u voor mij waart: een steun en een troost. En gij mijn zoon Robert, u weet hoe pijnlijk het mij viel U een kruis te geven ten afscheid, omdat ik toen besepte dat het mijn laatste kruiske was op deze aarde. U waart ons aller trots. Bid in uw dagelijkse H. Mis voor mij maar vooral voor moeder, opdat ze haar alleen-zijn schoon zou dragen. God zegene en beware U allen, mijn kinderen.

Dierbare kleinkinderen en familie, we voelden ons zo één in dat groot familieverband. Dank voor uw genegenheid en weest mij in uw gebeden inachtig.

De familiën Soete, Saeytjdt, Despierre en Carlier,
*danken U voor uw gebeden
en blijken van deelneming.*